

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg J. F. Kennedyja 11

P-1519/2021

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A i R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja JOSIPA PULEKA, OIB 94704036453, Zagreb, Strojarska 2, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Petric, odvjetnik iz Zagreba, Marulićev trg 17, protiv tuženika stečajne mase ALFA KOMPJUTER d.o.o. u stečaju, OIB 95210380482, Zagreb, Hvarska 1a, kojeg zastupa punomoćnik Igor Sieber, odvjetnik iz Zagreba, Trnjanska cesta 23, uz sudjelovanje umješaca na strani tuženika ALFA KOMPJUTER USLUGE d.o.o, OIB 70346031690, Zagreb, Hvarska 1a, kojeg zastupa punomoćnik Radovan Lipanoviću, odvjetnik iz Zagreba, Gajeva 2a nakon javne glavne rasprave zaključene 6. svibnja 2024. u prisutnosti punomoćnika stranaka i umješaca, s danom objave 20. lipnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 156.839,27 eura kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijeva utvrđenje postojanja tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 417.479,40 eura kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 251.637,66 eura, kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 39.750,46 eura u roku od 8 dana.

V. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 235.122,62 eura, kao neosnovan.

VI. Nalaže se tužitelju naknaditi umješacu parnične troškove u iznosu od 44.307,89 eura u roku od 8 dana.

VIII. Odbija se umjesečev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 176.604,61 eura, kao neosnovan.

riješio je

Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu kojim je tužitelj zahtijevao utvrđenje tražbine prema tuženiku u iznosu od 31.118,45 eura kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu 18. prosinca 2002. U tužbi navodi da je odlukom skupštine tuženika od 29. listopada 1998. tužitelj isključen iz tuženika. Sam tužitelj je tužbom od 18. studenog 1998. zatražio svoje istupanje iz tuženika, te isplatu naknade za njegov poslovni udio, o čemu se vodio postupak pod brojem P-3621/98. Tijekom tog postupka tuženik je uplatio tužitelju iznos od 619.885,00 kn na ime naknade za njegov poslovni udio te je presudom prvostupanjskog suda tuženiku naloženo isplatiti tužitelju i daljnji iznos od 160.780,26 kn. Poslovni udio tužitelja u tuženiku iznosi 25/100 dijela. Tužitelju nikada nije isplaćena u cijelosti naknada za njegov poslovni udio pa njegovo članstvo u društvu nije prestalo. Stoga tužitelj potražuje dio dobiti koji iznosi 25% od ukupno ostvarene dobiti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je tužitelj odlukom skupštine tuženika isključen iz društva tuženika te mu je odlukom skupštine određena naknada vrijednosti njegovog poslovnog udjela te mu je ista naknada isplaćena u zakonskom roku. Tužitelj je pred ovim sudom vodio spor za poništenje navedenih odluka skupštine društva, koji spor je pravomoćno izgubio. Tužitelj je isključen iz društva tuženika valjanim odlukama skupštine te mu je valjanom odlukom skupštine isplaćena u cijelosti naknada vrijednosti njegovog poslovnog udjela, čime mu je prestalo članstvo u društvu. Činjenica što će tužitelj u sudskom postupku eventualno ostvariti veću naknadu vrijednosti poslovnog udjela nije odlučna za njegov status člana društva.

3. Umješak je u tijeku postupka naveo da tužitelj nije član društva tuženika. Tužitelju je na temelju odluke skupštine društva isplaćena naknada vrijednosti poslovnog udjela te je brisan iz sudskog registra kao član društva. Navodi da se tužitelj u stečajnom postupku St-223/2009 koji se vodi nad tuženikom odrekao tražbine čije utvrđenje traži u ovom postupku jer je skupština vjerovnika tuženika čiji većinski član je tužitelj usvojila godišnja financijska izvješća za 2012. godinu te su u bilancama i pripadnim bilješkama ne navodi tražbina tužitelja. Upravo tužitelj je bez primjedbi potvrdio godišnja financijska izvješća za 2012. godinu i time priznao da nema tražbinu prema tuženiku.

4. U tijeku postupka tužitelj je naveo je nesporno da je odlukom skupštine tuženika određena naknada vrijednosti poslovnog udjela tužitelja i da je tu naknadu tuženik isplatio te da je tužitelj pravomoćno odbijen sa zahtjevom za poništenjem odluke skupštine, ali da je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na isplatu daljnjeg iznosa na ime naknade u iznosu od 629.064,87 kn pravomoćnom presudom P-2841/2006 iz čega slijedi da naknada nije isplaćena u cijelosti. Kako tužitelju nije isplaćena stvarna vrijednost poslovnog udjela, to tužitelj potražuje isplatu

dobiti za razdoblje od 1997. do 2008. godine prema financijskim izvještajima tuženika.

5. S obzirom da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak u tijeku ove parnice, tužitelj je u podnesku od 12. svibnja 2010. postavio deklaratoran tužbeni zahtjev za utvrđenje postojanja tražbine tužitelja. Končanim tužbenim zahtjevom u podnesku od 23. travnja 2024. traži utvrđenje tražbine u iznosu od 574.318,67 eura kao tražbine II. višeg isplatnog reda na ime udjela u dobiti za 1997., 1998., 1999., 2000., 2001., 2004., 2005., 2006., 2007. i 2008. godinu. Navodi da su članovi tuženika donijeli odluke o isplati dobiti i zadržane dobiti te da je s računa tuženika na račune tuženika u predmetu P-73/18 u razdoblju od 22. travnja do 13. svibnja 2009. isplaćeno ukupno 8.674.470,90 kn, i to Draženu Popoviću, Vladi Stepincu, Vinku Lakošu isplaćen je na temelju udjela u dobiti i isplate zadržane dobiti iznos od 4.942.328,09 kn. Alfa kompjuter usluge d.o.o. isplaćen je iznos od 3.732.142,81 kn. Navodi da su Dražen Popović, Vlado Stepinac, Vinko Lakoš i Alfa kompjuter usluge d.o.o. bili članovi tuženika u jednakim dijelovima.

6. Tuženik je u tijeku postupka istaknuo prigovor zastare. Navodi da je činjenica prestanka članstva tužitelja u društvu tuženika upisana u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu i knjizi poslovnih udjela društva tuženika, a u odnosu na društvo član je samo onaj tko je upisan u knjizi poslovnih udjela. Oспорava potraživanje tužitelja po osnovi udjela u dobiti jer niti tuženik, a niti sud ne mogu odlučivati o načinu uporabe dobiti jer o tome odlučuju isključivo članovi društva putem skupštine. Navodi da u predmetu P-2841/2006 nije utvrđena tržišna vrijednost tužiteljeva poslovnog udjela u vrijeme istupanja, niti je utvrđen iznos naknade tržišne vrijednosti tužiteljeva poslovnog udjela kakva je bila u vrijeme istupanja. U tom postupku sud je utemeljio odluku o visini naknade na temelju nalaza i mišljenja vještaka R.T. Magić d.o.o. od 27. lipnja 2007. u kojem je vještak iznio mišljenje o vrijednosti čitavog društva tuženika na datume 31. prosinca 2007. i 31. prosinca 2008., a nije utvrđen iznos tržišne vrijednosti poslovnog udjela na dan donošenja odluke o isključenju. Navodi da je u vještačenju u predmetu P-2841/2006 u procjenu vrijednosti čitavog društva tuženika vještak uključio iznose dobiti za prijašnja i naredna poslovna razdoblja iz razloga što se tužitelj izrijekom odrekao potraživanja s osnove ostvarene dobiti u društvu tuženika pa je vještak u metodu procjene vrijednosti društva uzeo dinamičku metodu gdje je u svom računu vrijednosti društva tuženika uključio zadržanu, tekuću i buduću dobit tuženika. U navedenoj parnici tužitelj se podneskom od 19. rujna 2001. odrekao zahtjeva za isplatu dobiti za 1998., 1999., 2000. i 2001. godinu, a vještačenjem je obuhvaćena i dobit tuženika pa je stoga u predmetu P-2841/2006 u cijelosti odlučeno i o predmetu ovog spora zbog čega ističe prigovor pravomoćno presuđene stvari. Ističe da je u tijeku postupka nad tuženikom otvoren stečajni postupak u kojem je tužitelj prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 7.715,262,60 kn, koja mu je u cijelosti osporena, a u ukupno prijavljenoj tražbini prijavio je i tražbinu iz ove parnice u iznosu od 5.407,077,20 kn. Na ročištu od 6. prosinca 2011. navodi da načelno ne prigovora visini potraživanja, već pravnoj osnovi istog.

7. U dokaznom postupku sud je pročitao odluku skupštine tuženika od 29. listopada 1998. (list 5 i 23-24 spisa), oglasne stranice od 26. studenog 1998. (list 6, 25 spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-3621/98 od 7. studenog 2002. (list 7-9 spisa), račun dobiti i gubitka (list 10 spisa), bilancu (list 11-18, 75-76

spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-80/99 od 8. prosinca 1999. (list 26-28 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-3489/00 od 12. rujna 2000. (list 29-31 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, broj R1-366/2002 od 13. veljače 2003. (list 35-36 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-599/03 od 5. travnja 2006. (list 45-50 spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-2841/2006 od 4. listopada 2007. (list 51-55 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-245/08 od 9. prosinca 2008. (list 62-69 spisa), godišnje financijske izvještaje za tuženika za razdoblje od 2002. do 2008. godine (list 77-116 spisa), zahtjev za izdavanje popisa članova društva (list 123 spisa), popis članova društva (list 124 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-223/09 od 5. veljače 2010. (list 133-138 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-223/09 od 27. travnja 2010. (list 150-151 spisa), izvršen je uvid u presliku spisa Trgovačkog suda u Zagrebu P-2841/06 (list 188-217 spisa), rješenje Tt-98/4888 od 4. studenog 2004. (list 451 spisa), zapisnik s ročišta vjerovnika (list 452-454 spisa), izvješće o vještačenju R.T. Magić d.o.o. (list 455-464, 794-795 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 465-474 spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-73/2018 od 15. lipnja 2021. (list 476-493 spisa), rješenje Tt-13/3503-1 od 11. veljače 2013. (list 494-495 spisa), rješenje St-223/09 od 5. studenog 2012. (list 496-497, 584-585, 616-617 spisa), bilanci i račun dobiti i gubitka za 2012. godinu (list 498-503 spisa), bilješke uz temeljne financijske izvještaje (list 504-512 spisa), dopise (list 517, 541-544, 639 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-3886/21 od 16. rujna 2021. (list 518-528 spisa), vještačenje Ručević vještačenja d.o.o. (list 529-540 spisa), prijedlog za dopuštenje revizije (list 555-562 spisa), društveni ugovor o usklađivanju društva s ograničenom odgovornošću sa zakonom o trgovačkim društvima (list 566-571, 598-604 spisa), zapisnik sa skupštine društva od 22. travnja 2009. (list 572-575, 610-613 spisa), potvrdu (list 576 spisa), društveni ugovor (list 577-581, 605-609 spisa), izvješće stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase (list 582-583, 614-615 spisa), presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu KO-2714/11 od 16. srpnja 2013. (list 588-594, 618-630 spisa), odluku o prijedlogu raspodjele dobiti društva (list 640 spisa), bilješke uz financijske izvještaje za 2008. godinu (list 641-648 spisa), odluku o utvrđivanju temeljnih financijskih izvještaja i uporabi gubitka za 2009. godinu (list 649 spisa), bilješke uz financijske izvještaje za 2009. godinu (list 650-657 spisa), dopis Porezne uprave od 24. svibnja 2022. (list 662-664 spisa), ugovor o cesiji (list 725 spisa), odluku o prijedlogu raspodjele dobiti društva (list 726 spisa), izvješće privremenog stečajnog upravitelja (list 797-799 spisa), kaznenu prijavu (list 800-802 spisa), zapisnik od 20. veljače 2013. (list 803-804 spisa), zapisnik od 26. siječnja 2012. (list 805-808 spisa), podnesak (list 809-811, 815-820 spisa), izvadak o stanju i prometu po računu (list 812-814, 823-836, 844-847 spisa), e-mail korespondenciju (list 821-822 spisa), dopis stečajnog upravitelja (list 849-851 spisa), rješenje St-223/09 od 27. travnja 2010. (list 878, 881 spisa), prijavu tražbine (list 879-880, 882-883 spisa), saslušan je stečajni upravitelj tuženika Damir Mikić (list 665-666 spisa), izvedeno je vještačenje po vještaku Ručević vještačenja d.o.o. (list 701-712, 740, 743-756, 857-860 spisa) i izvršen je uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu St-223/09.

8. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 i 57/11 – dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem postojanja tražbine u iznosu od 574.318,67 eura kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, po osnovi udjela u dobiti tuženika za razdoblje od 1997. do 2001. i 2004. do 2008. godine.

10. Končanim tužbenim zahtjevom postavljenim u podnesku od 23. travnja 2024. tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznosu od 574.318,67 eura kao tražbine drugog višeg isplatnog reda. Taj tužbeni zahtjev postavio je nakon provedenog vještačenja u ovom postupku. Prije toga, nakon rješenja Vrhovnog suda Revt-566/16 od 16. lipnja 2021. tužbeni zahtjev odnosio se na utvrđenje tražbine u iznosu od 605.437,12 eura (4.561.666,01 kn) s obzirom na to da je u tom dijelu predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. Stoga, tužitelj je podneskom od 23. travnja 2024. djelomično povukao tužbu za iznos od 31.118,45 eura, čemu se tuženik nije protivio pa je odlučeno kao u izreci rješenja.

11. Na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, St-223/09 od 5. veljače 2010. sud je utvrdio da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 5. veljače 2010.

12. Na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, St-223/09 od 27. travnja 2010. sud je utvrdio da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom osporena tražbina tužitelja u iznosu od 7.715.262,60 kn i tužitelj je upućen nastaviti parnice radi utvrđenja osporenih tražbina u iznosu od 416.258,94 kn, u iznosu od 5.407.077,20 kn i u iznosu od 144.540,56 kn. Uvidom u spis St-223/09 utvrđeno je da je rješenje od 27. travnja 2010. kojim je tužitelj upućen nastaviti parnicu dostavljeno tužitelju 7. svibnja 2010., pa kako je tužitelj podnio prijedlog za nastavak ove parnice u podnesku od 12. svibnja 2010., to je prijedlog za nastavak postupka podnesen u roku iz članka 179. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04 i 82/06 - dalje SZ).

13. Neosnovani su navodi tuženika da tužbeni zahtjev nije postavljen u skladu s odredbom čl. 180. SZ-a jer je iz izvatka rješenja o osporenim tražbinama St-223/09 od 27. travnja 2010. vidljivo da je tužitelj upućen nastaviti parnicu, između ostalog, i radi utvrđenja tražbine u iznosu od 5.407.077,20 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, te je postavljeni tužbeni zahtjev u skladu s navedenim rješenjem i sukladno odredbi čl. 180. SZ-a sadrži zahtjev za utvrđenjem postojanja tražbine na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Iz prijave tražbine proizlazi da je tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, između ostalog, i po osnovi udjela u dobiti društva u razdoblju od 1997. do 2008. godine u iznosu od 2.920.119,52 kn sa zateznim kamatama, i to za 1997. godinu iznos od 248.196,27 kn i zatezne kamate u iznosu od 463.831,17 kn, za 1998. godinu iznos od 190.495,25 kn i zatezne kamate u iznosu od 321.709,93 kn, za 1999. godinu iznos od 233.328,92 kn i zatezne kamate u iznosu od 352.048,56 kn, za 2000. godinu iznos od 233.083,35 kn i zatezne kamate u iznosu od 323.708,05 kn, za 2001. godinu u iznosu od 279.623,73 kn i zatezne kamate u iznosu od 321.234,01 kn, za 2004. godinu u iznosu od 75.223,75 kn i zatezne kamate u iznosu od 52.190,84 kn, za 2005. godinu u iznosu od 75.318,00 kn i zatezne kamate u iznosu od 40.958,54 kn, za 2006. godinu u iznosu od 78.830,50 kn i zatezne kamate u iznosu od 31.044,09 kn, za 2007. godinu u iznosu od 374.714,00 kn i zatezne kamate u iznosu od 92.607,39 kn, za 2008. godinu u iznosu od 698.663,75 kn i zatezne kamate u iznosu od 74.855,91 kn. To sveukupno za

razdoblje od 1997. do 2001. godine i 2004. do 2008. godine iznosi 2.487.477,52 kn po osnovi glavnice i 2.074.188,49 kn po osnovi zateznih kamata, odnosno ukupno 4.561.666,01 kn (605.437,12 eura). Tužitelj u ovom parničnom postupku zahtijeva utvrđenje tražbine i u manjem iznosu od prijavljene tražbine (574.318,67 kn) po osnovi udjela u dobiti sa zateznim kamatama za razdoblje od 1997. do 2001. godine i 2004. do 2008. godine. Osnova tražbine nije promijenjena jer se i u prijavi tražbine u stečajnom postupku i u ovom sudskom postupku radi o tražbini s osnova udjela u dobiti sa zateznim kamatama za razdoblje od 1997. do 2001. i od 2004. do 2008. godine. Radi se o tražbini drugog višeg isplatnog reda. Okolnost što tužitelj u ovoj parnici zahtijeva utvrđenje tražbine u manjem iznosu od onog u kojem je prijavio tražbinu u stečajnom postupku nije odlučna jer ne postoji zapreka da tužitelj traži utvrđenje tražbine u manjem iznosu. Za preostalu razliku iznosa od zahtijevanog u ovom postupku i prijavljenog u stečajnom postupku primijeniti će se odredba čl. 178. st. 6. SZ-a, odnosno smatra se da je u tom dijelu osoba koja je upućena u parnicu odustala od prava na vođenje parnice.

14. Sud je dopustio preinaku tužbe isticanjem zahtjeva za isplatu dobiti za razdoblje od 2002. do 2008. u podnesku od 8. srpnja 2009. sukladno odredbi čl. 190. st. 2. ZPP-a jer je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama s obzirom da se i preinačena tužba temelji na istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi jer se također odnosi na zahtjev za isplatu udjela u dobiti tuženika, samo za daljnje razdoblje, pa se o tome može odlučiti na temelju isprava dostavljenih u ovom postupku.

15. Neosnovan je tuženikov prigovor pravomoćno presuđene stvari koji temelji na činjeničnim navodima da se tužitelj u postupku P-2841/06 odrekao zahtjeva za isplatu udjela u dobiti za razdoblje do 2001. godine, a da je vještačenjem u tom postupku u visinu vrijednosti poslovnog udjela uključena i dobit tuženika. Presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravomoćna ako je njome odlučeno o zahtjevu tužbe ili protutužbe (čl. 333. st. 1. ZPP-a). Uvidom u presliku spisa P-2841/06 utvrđeno je da je predmet spora u tom postupku bio zahtjev tužitelja prema tuženiku za isplatu naknade za poslovni udio za isključenje iz društva tuženika te je pravomoćnom presudom P-2841/06 od 4. listopada 2007. tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 629.064,87 kn koji iznos se odnosi na naknadu za poslovni udio u iznosu od 616.225,61 kn i obračunatu zateznu kamatu u iznosu od 12.839,26 kn. U tom postupku nije donesena nikakva presuda na temelju odricanja, niti je predmet spora bio zahtjev tužitelja za isplatu udjela u dobiti pa je neosnovan navod tuženika da se tužitelj u toj parnici odrekao zahtjeva za isplatu udjela u dobiti. U podnesku od 19. rujna 2001. u postupku P-2841/06 na koji se poziva tuženik (list 192-193 spisa), tužitelj se nije odrekao zahtjeva za isplatu udjela u dobiti, već je iznio prijedlog za mirnim rješenjem spora te u slučaju pristanka tuženika na mirno rješenje spora ne bi potraživao isplatu udjela u dobiti za razdoblje do 2001. godine, ali zahtjev za isplatu udjela u dobiti nije niti bio predmet tog postupka. Također, neosnovan je navod tuženika da je presudom P-2841/06 kojom je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 616.225,61 kn obuhvaćen i tužbeni zahtjev u ovoj parnici kojim potražuje isplatu udjela u dobiti jer je presudom u tom postupku odlučeno o zahtjevu tužitelja za naknadu za isključenje iz društva tuženika u visini tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja pa ne postoji objektivni identitet spora u postupku P-2841/06 i u ovom postupku bez obzira koju metodu je primijenio vještak u postupku P-2841/06 prilikom analize tržišne vrijednosti poslovnog udjela jer u tim postupcima nisu istaknuti

sadržajno isti tužbeni zahtjevi. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka u spisu P-2841/06 utvrđena je tržišna vrijednost poslovnog udjela tužitelja, a ne iznos udjela u dobiti tuženika koji bi pripadao tužitelju te u tom postupku nije odlučeno o zahtjevu tužitelja za isplatom udjela u dobiti.

16. Između stranaka u tijeku postupka nije sporno da je skupština društva tuženika donijela odluku 29. listopada 1998. kojom se tužitelj kao imatelj jednog poslovnog udjela u društvu koji predstavlja 25% temeljnog kapitala društva isključuje iz društva.

17. Nije sporno da je skupština tuženika u istoj odluci odredila da će se tužitelju na ime naknade za isključenje iz društva isplatiti iznos od 619.885,00 kn i nije sporno da je tuženik isplatio tužitelju iznos od 619.885,00 kn na ime naknade za isključenje 30. prosinca 1998.

18. Sporno je je li tužitelju u cijelosti isplaćena naknada za poslovni udio i je li prestalo članstvo tužitelju u tuženiku.

19. Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu P-80/99 od 8. prosinca 1999. i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-3489/00 od 12. rujna 2000. utvrđeno je da je tužitelj podnio tužbu radi utvrđenja ništetnim odluke skupštine tuženika od 29. listopada 1998., koja tužba je pravomoćnim rješenjem odbačena kao nepravovremena.

20. Iz popisa članova društva tuženika od 6. studenog 1998. utvrđeno je da je u sudskom registru upisan prestanak članstva tužitelja u društvu.

21. Na temelju presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2841/06 i presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-245/08 sud je utvrdio da se taj postupak vodio između istih stranaka u povodu zahtjeva tužitelja za isplatu naknade za njegov poslovni udio zbog isključenja tužitelja iz društva tuženika na temelju odluke skupštine tuženika od 29. listopada 1998. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2841/06 od 4. listopada 2007. tuženiku je pod točkom I. izreke naloženo platiti tužitelju iznos od 629.064,87 kn (616.225,61 kn na ime glavnice i 12.839,26 kn na ime obračunatih zateznih kamata) i u tom dijelu ova presuda je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-245/08 od 9. prosinca 2008. pa je danom donošenja drugostupanjske presude postala pravomoćna. Stoga je pravomoćnom presudom tuženiku naloženo platiti tužitelju naknadu za poslovni udio zbog isključenja iz društva tuženika u iznosu glavnice od 616.225,61 kn, pored iznosa od 619.885,00 kn koji je tuženik već platio tužitelju u skladu s odukom skupštine društva od 29. listopada 1998.

22. Pravomoćna presuda veže sud i parnične stranke i njihove univerzalne pravne sljednike pri čemu se pravomoćnost odnosi na izreku presude i činjenična utvrđenja u onoj mjeri u kojoj obrazloženje sudjeluje u pravomoćnosti izreke. Iz činjeničnih utvrđenja u presudi P-2841/06 i PŽ-245/08 vidljivo je da se izreka presude odnosi na isplatu naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja zbog isključenja iz društva tuženika na temelju odluke skupštine tuženika od 29. listopada 1998. Tuženik ne može u ovom postupku dovoditi u pitanje pravilnost i zakonitost

pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu, P-2841/06, već je to moguće samo pravnim lijekovima u okviru tog postupka. Nisu odlučni tuženikovi navodi kako je podnio reviziju protiv presude P-2841/06 jer revizija ne odgađa nastupanje pravomoćnosti presude. Osim toga, valja istaknuti i to da je tuženikova revizija odbijena kao neosnovana presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-239/14 od 7. srpnja 2020.

23. Dakle, pravomoćnom presudom kojom su sud i stranke vezani odlučeno je o pitanju koje predstavlja prethodno pitanje u ovoj parnici na način da je utvrđeno da isplaćeni iznos od 619.885,00 kn na temelju odluke skupštine tuženika od 29. listopada 1998. ne predstavlja u cijelosti naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja, već je tuženik na ime naknade poslovnog udjela zbog isključenja iz društva dužan platiti tužitelju i daljnji iznos od 616.225,61 kn. S obzirom na to da je o tome odlučeno pravomoćnom presudom, sud u ovom postupku ne može to pitanje riješiti na drugačiji način u smislu odredbe čl. 12. st. 1. ZPP-a.

24. Stoga tuženik nije u cijelosti isplatio naknadu tužitelju za njegov poslovni udio jer je odlukom skupštine tuženika od 29. listopada 1998. određena naknada u znatno manjem iznosu od tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja na dan isključenja tužitelja iz društva.

25. Odredbom čl. 421. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93 – dalje: ZTD) određeno je da član koji istupi iz društva i član koji je iz društva isključen imaju pravo da im se nadoknadi tržišna vrijednost njihova poslovnoga udjela kakva je bila u vrijeme istupanja.

26. Prema odredbi čl. 421. st. 3. ZTD-a članstvo u društvu člana koji je istupio iz društva i člana koji je iz njega isključen prestaje kada im se isplati naknada iz stavka 2. toga članka.

27. Sukladno navedenim odredbama, nakon što društvo donese odluku o isključenju, dužno je članu društva isplatiti naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela na dan isključenja jer tek isplatom naknade prestaje članstvo u društvu. Tržišna vrijednost uključuje stvarnu vrijednost udjela i vrijednost koja proizlazi iz očekivanja budućeg udjela u dobiti društva te je visina naknade tržišne vrijednosti poslovnog udjela na dan isključenja utvrđena pravomoćnom presudom ovog suda, poslovni broj P-2841/06.

28. Isplatom naknade u visini određenoj odlukom skupštine tuženika tužitelju nije u cijelosti isplaćena naknada propisana odredbom čl. 421. st. 2. ZTD-a jer je ta naknada bila znatno manja od tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja. Stoga tužitelju nije prestalo članstvo u društvu tuženika jer do isključenja dolazi tek kada članu bude isplaćena naknada tržišne vrijednosti njegovog poslovnog udjela, odnosno u tom trenutku mu prestaje članstvo i nastupaju pravne posljedice isključenja. Do tog trenutka član koji je isključen može ostvarivati sva prava koja proizlaze iz članstva, a to uključuje i pravo na isplatu dobiti. Stoga, nije odlučna činjenica što je na temelju odluke skupštine tuženika od 29. listopada 1998. u sudskom registru i knjizi poslovnih udjela upisan prestanak članstva tužitelja jer tužitelju nije prestalo članstvo u smislu odredbe čl. 421. st. 3. ZTD-a.

29. Sukladno odredbi čl. 406. st. 1. ZTD-a sve dok društvo postoji članovi društva imaju pravo tražiti da im se isplati godišnja dobit, ako isplata dobiti nije isključena, društvenim ugovorom ili odlukom članova društva. Sukladno odredbi čl. 406. st. 2. ZTD-a dobit se dijeli članovima, ako nema drugačije odredbe u društvenome ugovoru, u omjeru njihovih uplaćenih temeljnih uloga. Kako je tužitelj imatelj jednog poslovnog udjela koji predstavlja 25% temeljnog kapitala društva, to tužitelju pripada pravo na isplatu udjela od 25% ostvarene godišnje dobiti.

30. Međutim, odluka o upotrebi dobiti u nadležnosti je skupštine društva sukladno odredbi čl. 441. st. 1. toč. 1. ZTD-a. Prema tome, članovi društva imaju pravo na isplatu dobiti samo ako je tako odlučila skupština društva, odnosno ako je skupština donijela odluku da će se ostvarena dobit isplatiti članovima društva.

31. Na tužitelju je sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a teret dokazivanja činjenice da je skupština društva donijela odluku kako će se u utuženom razdoblju (1997. do 2001. godine i 2004. do 2008. godine) dobit isplatiti članovima društva, kao i iznos dobiti koja se isplaćuje.

32. Niti jedna stranka nije dostavila bilo koju odluku skupštine društva tuženika o upotrebi dobiti u utuženom razdoblju. Prema odredbi čl. 8. ZPP-a činjenice se mogu utvrđivati bilo kojim dokaznim sredstvima, dakle, ne samo ispravama – odlukama skupštine o upotrebi dobiti, već i drugim dokaznim sredstvima, ali činjenice je potrebno dokazati na razini izvjesnosti. Dakle, da bi tužitelj dokazao da je skupština društva donijela odluku o isplati dobiti članovima društva u utuženom razdoblju i iznos te dobiti, potrebno je da iz izvedenih dokaza proizlazi izvjesnost postojanja tih činjenica. Vjerojatnost da neka činjenica postoji nije dovoljna.

33. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka, a niti ostalih dokaza ne može se na razini izvjesnosti utvrditi da je skupština društva tuženika donijela odluku o isplati dobiti članovima društva za razdoblje od 1997. do 2000. godine u smislu odredbe čl. 441. st. 1. t. 1. ZTD-a. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi kako ne postoje nikakve potvrde o plaćanju ili izvaci o stanju i prometu na računu iz kojih bi proizlazilo da je za navedeno razdoblje isplaćena dobit članovima, već je vještak naveo kako je implicitno izveo zaključak da je za te godine isplaćena dobit članovima društva na temelju evidentiranih stavki kapitala i rezervi u pasivi bilance društva. Vještak je naveo kako je u pasivi bilance tuženika evidentirane stavke dobiti i zadržane dobiti kako slijedi:

- za 1997. zadržana dobit 8.564,45 kn i neto dobit od 1.009.228,12 kn,
- za 1998. zadržana dobit 16.443,02 kn i neto dobit 761.980,98 kn,
- za 1999. godinu neto dobit od 933.315,67 kn,
- za 2000. godinu neto dobit u iznosu od 931.504,96 kn,
- za 2001. godinu neto dobit u iznosu od 1.118.489,00 kn,
- za 2002. godinu neto dobit u iznosu od 1.274.456,00 kn,
- za 2003. godinu zadržana dobit od 2.392.945,00 kn i neto dobit od 456.112,00 kn,
- za 2004. godinu zadržana dobit od 5.826.503,00 kn i neto dobit 300.895,00 kn,
- za 2005. godinu zadržana dobit od 6.127.398,00 kn i neto dobit od 301.272,00 kn,
- za 2006. godinu zadržana dobit od 6.428.670,00 kn i neto dobit od 315.322,00 kn,
- za 2007. godinu zadržana dobit od 6.507.501,00 kn i neto dobit od 1.498.856,00 kn,
- za 2008. godinu zadržana dobit od 6.582.215,00 kn i neto dobit od 2.794.655,00 kn.

34. Vještak je u dopuni nalaza i mišljenja naveo kako je po pojedinim godinama iz financijskih izvještaja vidljivo:

- da je na zadržanoj dobiti za 1998. godinu evidentirano 16.443,02 kn, što je za 1.001.349,55 kn manje od zbroja zadržane dobiti 1997. godine i dobiti ostvarene tijekom 1997. godine, što bi implicitno pretpostavljalo isplatu dobiti tijekom 1998. godine u iznosu od 1.001.349,55 kn,
- da je na zadržanoj dobiti za 1999. godinu evidentirano 0,00 kn, što je za 778.424,00 kn manje od zbroja zadržane dobiti 1998. godine i dobiti ostvarene tijekom 1998. godine, što bi implicitno pretpostavljalo isplatu dobiti tijekom 1999. godine u iznosu od 778.424,00 kn,
- da je na zadržanoj dobiti za 2000. godinu evidentirano 0,00 kn, što je za 933.315,67 kn manje od zbroja zadržane dobiti 1999. godine i dobiti ostvarene tijekom 1999. godine, što bi implicitno pretpostavljalo isplatu dobiti tijekom 2000. godine u iznosu od 933.315,67 kn,
- da je na zadržanoj dobiti za 2001. godinu evidentirano 0,00 kn, što je za 931.504,96 kn manje od zbroja zadržane dobiti 2000. godine i dobiti ostvarene tijekom 2000. godine, što bi implicitno pretpostavljalo isplatu dobiti tijekom 2001. godine u iznosu od 931.504,96 kn.

35. Međutim, samo na temelju podataka iz financijskih izvješća i navedenim implicitnim zaključcima vještaka iz tih izvješća ne može se na potrebnoj razini izvjesnosti utvrditi da je skupština društva zaista donijela odluku o isplati dobiti članovima društva za razdoblje od 1997. do 2000. godine te u kojim iznosima. Ovo stoga što vještak u osnovnom nalazu i mišljenju ujedno navodi kako u financijskim izvješćima postoje diskrepancije u evidentiranju zadržane dobiti i dobiti. Vještak obrazlaže kako se u financijskim izvještajima za 2003. godinu na poziciji zadržane dobiti iskazuje iznos od 2.392.945,00 kn, što odgovara zbroju dobiti ostvarene tijekom 2001. godine i one ostvarene tijekom 2002. godine. Zatim, da se u financijskim izvješćima za 2004. godinu javlja dodatna značajna razlika jer se na poziciji zadržane dobiti iskazuje iznos od 5.826.503,00 kn, dok istovremeno zbroj zadržane dobiti iz 2003. godine (2.392.945,00 kn) i dobiti ostvarene u 2003. godini (456.112,00 kn) iznosi 2.849.057,00 kn, dakle, postoji razlika od 2.977.446,00 kn koja se pojavila u financijskim izvještajima tijekom 2004. godine, te vještak navodi da se na temelju dostupne dokumentacije ne može očitovati na koji način i na temelju čega je došlo do navedene značajne korekcije, osim što se može pretpostaviti da je to uslijed činjenice da za ranija razdoblja nisu na ispravan način u poslovnim knjigama i u financijskim izvještajima iskazivani iznosi zadržane dobiti.

36. Prema tome, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da za kasnija razdoblja postoje evidentirane stavke zadržane dobiti koje ne odgovaraju zbroju zadržane dobiti i ostvarene dobiti iz prethodne godine te da je do toga vjerojatno došlo iz razloga što za ranija razdoblja nisu na ispravan način u poslovnim knjigama i financijskim izvještajima iskazivani iznosi zadržane dobiti.

37. Zbog toga, ne može se podrazumijevati da ako su u financijskim izvještajima na zadržanoj dobiti za 1998., 1999., 2000. i 2001. godinu navedeni iznosi manji od zbroja zadržane dobiti i ostvarene dobiti iz prethodne godine, da bi to na razini izvjesnosti značilo kako je skupština društva donijela odluku o isplati dobiti članovima društva za taj iznos razlike u tom razdoblju. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi i kako za kasnije razdoblje postoje iskazni iznosi zadržane dobiti koji su

značajno veći od iznosa zbroja zadržane dobiti i ostvarene dobiti iz prethodne godine (posebice za 2004. godinu gdje postoji razlika od 2.977.446,00 kn). Sam vještak je naveo kako tu razliku ne može objasniti, osim što pretpostavlja da je do toga došlo zbog činjenice da za ranija razdoblja (dakle, i za predmetna razdoblja od 1997. do 2000. godine) nisu na ispravan način u poslovnim knjigama i financijskim izvještajima iskazivani iznosi zadržane dobiti. Uzimajući to u obzir, predmetnim implicitnim zaključivanjem vještaka u nalazu i mišljenju, bez postojanja bilo kakvih isprava o tome da je dobit članovima društva isplaćena za razdoblje od 1997. do 2000. godine ili odluka skupštine o upotrebi dobiti za to razdoblje, ne može se na razini izvjesnosti utvrditi da je skupština društva zaista donijela odluku o isplatu dobiti članovima društva za razdoblje od 1997. do 2000. godine.

38. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je društvo Alfa kompjuter d.o.o. isplatilo članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu iznos od 4.942.328,09 kn na ime dobiti i zadržane dobiti (1.647.442,00 kn po pojedinom članu društva) tijekom razdoblja od 22. travnja 2009. do 4. svibnja 2009. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je plaćen porez na dohodak od kapitala i prirez porezu na dohodak u iznosu od 557.541,66 kn po stopi poreza na dohodak od kapitala od 15% i prireza od 18%, koji stopama su se oporezivale isplate dobiti koja je ostvarena u razdoblju od 2001. do 2004. godine, bez obzira kada se isplaćuje. Iz toga slijedi da je taj porez na dohodak od kapitala i prirez porezu na dohodak obračunat na isplaćenu dobit ostvarenu u razdoblju od 2001. do 2004. godine u iznosu od ukupno 3.149.952,88 kn.

39. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da od ukupno isplaćene dobiti članovima društva od 4.942.328,09 kn, iznos od 3.149.952,08 kn odnosi se na razdoblje od 2001. do 2004. godine, a ostatak isplaćene dobiti od 1.792.375,21 kn (razlika ukupno isplaćene dobiti od 4.942.328,09 kn i isplaćene dobiti koja je ostvarena u razdoblju od 2001. do 2004. godine u iznosu od 3.149.952,88 kn) odnosi se na razdoblje od 2005. do 2008. godine, pri čemu nije moguće razlučiti na koju točno od tih godina se odnosi.

40. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da uzimajući u obzir isplaćenu dobit za razdoblje od 2001. do 2004. godine te tužiteljev poslovni udio od 25% u temeljnom kapitalu, tužitelju bi pripadala dobit kako slijedi:

- za 2001. godinu u neto iznosu od 230.129,17 kn,
- za 2004. godinu u neto iznosu od 61.909,16 kn.

41. U odnosu na preostali isplaćeni iznos dobiti od 1.792.375,21 kn, koji se odnosi na razdoblje od 2005. do 2008., tužitelju bi uzimajući u obzir njegov poslovni udio od 25% u temeljnom kapitalu pripadala dobit u iznosu od 448.093,80 kn.

42. Prema odredbi čl. 441. st. 1. t. 1. ZTD-a dobit članovima društva isplaćuje se ako skupština društva donese takvu odluku. U spisu se ne nalazi niti jedna odluka skupštine društva o upotrebi dobiti (bilo o isplati dobiti članovima, bilo o bilo kakvoj drugoj upotrebi dobiti). Međutim, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je društvo u razdoblju od 22. travnja 2009. do 4. svibnja 2009. stvarno isplatilo dobit članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu u iznosu od 4.942.328,09 kn, od čega se iznos od 3.149.952,88 kn odnosi na razdoblje od 2001. do 2004. godine, a iznos od 1.792.375,21 kn na razdoblje od 2005. do 2008. godine.

Skupštinu društva čine članovi društva, dakle Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš su na skupštini društva donosili odluku o upotrebi dobiti za svaku godinu. Uzimajući u obzir da su članovima društva stvarno isplaćeni navedeni iznosi po osnovi isplate dobiti i zadržane dobiti, to je sud utvrdio kako je skupština društva donijela odluku o isplati dobiti i zadržane dobiti za razdoblje od 2001. do 2004. godine i za razdoblje od 2005. do 2008. godine, kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka. Bilo bi nelogično i neuvjerljivo da se članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu isplati dobit i zadržana dobit ako skupština društva nije donijela odluku o isplati dobiti i zadržane dobiti, s obzirom na to da odluku na skupštini društva o upotrebi dobiti su upravo i donosili članovi društva Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš, kojim je dobit i isplaćena.

43. Nije odlučno to što se ne može utvrditi pojedinačni iznos dobiti za svaku pojedinu godinu u razdoblju od 2005. do 2008. godine jer tužitelj ima pravo na isplatu dobiti bez obzira na to je li se konkretna odluka o isplati dobiti odnosila na 2005., 2006., 2007. ili 2008. godinu ili na svaku od tih godina u određenom omjeru. Tražbina isplate dobiti za cijelo to razdoblje je prijavljena u stečajnom postupku.

44. U odnosu na tražbinu zateznih kamata na iznos dobiti, tužitelj je u stečajnom postupku prijavio tražbinu po osnovi zateznih kamata obračunatih od 1. svibnja za svaku pojedinu godinu pa do dana otvaranja stečajnog postupka te je na prijedlog tužitelja vještačenjem utvrđen iznos zateznih kamata tako obračunatih. Međutim, zatezne kamate ne teku od 1. svibnja svake godine za dobit svake pojedine godine. Skupština društva donosi odluku o isplati dobiti te se tom odlukom određuje i kada će se dobit isplatiti. Zatezne kamate ne mogu početi teći prije dana za koji je odlukom skupštine društva određeno da će se isplatiti dobit jer prije toga ne postoji nikakvo zakašnjenje tuženika u ispunjenju novčane obveze. Iz nalaza i mišljenja vještaka vidljivo je da su za pojedine godine evidentirani iznosi zadržane dobiti, dakle, skupština nije svake godine donijela odluku da će se dobit prethodne godine isplatiti članovima društva, već je u pojedinim godinama dobit prenesena u zadržanu dobit. Iz nalaza i mišljenja vještaka, a niti drugih dokaza u spisu, ne može se utvrditi kada je skupština društva donijela odluku o isplati dobiti i zadržane dobiti članovima društva, a niti za koji dan je određeno odlukom skupštine da će se s njim vršiti isplate, već se može utvrditi samo da je dobit u ukupnom iznosu od 4.942.328,09 kn isplaćena članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu u razdoblju od 22. travnja 2009. do 4. svibnja 2009. Tužitelj je sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a dužan dokazati činjenice iz kojih proizlazi kada je tuženik došao u zakašnjenje s ispunjenjem novčane obveze isplate dobiti, a tužitelj nije dokazao da bi to bilo 1. svibnja svake godine za dobit prethodne godine. Iz nalaza i mišljenja vještaka je vidljivo da se isplata dobiti od 4.942.328,09 kn ne odnosi samo na dobit prethodne godine (2008. godine), već da je to isplata dobiti i zadržane dobiti počevši od 2001. godine. Činjenica što se odluka skupštine kojom je dobit i zadržana dobit isplaćena članovima društva 2009. godine ne znači da je društvo došlo u zakašnjenje s ispunjenjem novčane obveze isplate dobiti 1. svibnja svake godine za dobit prethodne godine (primjerice da bi došlo u zakašnjenje 1. svibnja 2002. za dobit ostvarenu 2001. godine). Društvo nije dužno svake godine isplaćivati dobit svojim članovima, već skupština društva donosi odluku o isplati dobiti. Ako skupština društva donese odluku 2009. godine da će se ostvarena i zadržana dobit iz prethodnih godina isplatiti 2009. godine, tada ne mogu teći zatezne kamate od 1. svibnja svake pojedine godine jer društvo nije tada dospjelo u zakašnjenje, već bi dospjelo u

zakašnjenje onog dana koji je u odluci skupštine određen kao dan kada će se izvršiti isplata dobiti članovima. Tužitelj nije dokazao koji je to dan, a iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi kako je dobit isplaćena članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu u razdoblju od 22. travnja 2009. do 4. svibnja 2009. Kako tužitelj nije dokazao da bi društvo došlo u zakašnjenje prije nego što je izvršilo isplatu članovima, to je sud utvrdio da je društvo trebalo izvršiti isplatu tužitelju kada i članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu, dakle, 4. svibnja 2009. pa je tog dana dospjela tražbina tužitelja na isplatu dobiti, a zatezne kamate teku od 5. svibnja 2009.

45. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da zatezne kamate za tražbinu dobiti za 2001. godinu u iznosu od 230.129,17 kn (30.543,39 eura) iznose 264.534,88 kn/35.109,81 eura (tablica vještaka na listu 751 spisa) ako se obračunaju za razdoblje od 1. svibnja 2002. do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 5. veljače 2010. Kako je već obrazloženo, zatezne kamate ne teku od 1. svibnja 2002., već teku od 5. svibnja 2009.

46. Iz tablice u prilogu nalaza i mišljenja vještaka (list 751 spisa), proizlazi kako zatezne kamate obračunate od 1. siječnja 2010. do 5. veljače 2010. na iznos dobiti od 230.129,17 kn (dobit za 2001. godinu) iznose 3.177,62 kn (421,74 eura) pa tužitelju u svakom slučaju pripadaju zatezne kamate u iznosu od 421,74 eura. Iz nalaza i mišljenja vještaka ne može se utvrditi koliko bi iznosile kamate obračunate od 5. svibnja 2009., već samo od 1. siječnja 2010. jer se ta rubrika nalazi u tablici u nalazu i mišljenju.

47. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da zatezne kamate za tražbinu dobiti za 2004. godinu u iznosu od 61.909,16 kn (8.216,76 eura) iznose 42.995,46 kn (5.706,78 eura) ako se obračunaju za razdoblje od 1. svibnja 2005. do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 5. veljače 2010. Kako je već obrazloženo, zatezne kamate ne teku od 1. svibnja 2003., već teku od 5. svibnja 2009.

48. Iz tablice u prilogu nalaza i mišljenja vještaka (list 752 spisa), proizlazi kako zatezne kamate obračunate od 1. siječnja 2010. do 5. veljače 2010. na iznos dobiti od 61.909,16 kn (dobit za 2004. godinu) iznose 854,84 kn (113,46 eura) pa tužitelju u svakom slučaju pripadaju zatezne kamate u iznosu od 113,46 eura. Iz nalaza i mišljenja vještaka ne može se utvrditi koliko bi iznosile kamate obračunate od 5. svibnja 2009., već samo od 1. siječnja 2010. jer se ta rubrika nalazi u tablici u nalazu i mišljenju.

49. Iz nalaza i mišljenja vještaka i tablice u nalaz u mišljenju (list 710 spisa), proizlazi da zatezne kamate obračunate na iznos dobiti od 448.093,80 kn (59.472,27 eura), kao dobiti za razdoblje od 2005. do 2008. godine, obračunate za razdoblje od 5. svibnja 2009. do dana otvaranja stečajnog postupka 5. veljače 2010. iznose 47.608,17 kn (6.318,69 eura).

50. Iz ugovora o cesiji broj 30042009/1 od 30. travnja 2009. proizlazi da su ga sklopili Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš kao ustupitelji i Alfa kompjuter usluge d.o.o. kao primatelj. Tim ugovorom ugovoreno je da Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš kao članovi društva Alfa kompjuter d.o.o. prenose dio svojih

potraživanja s osnove neisplaćene dividende zaključno s rezultatima poslovanja s 31. prosinca 2008., i to od Alfa kompjuer d.o.o. u iznosu od 1.409.931,21 kn na Alfa kompjuer usluge d.o.o. te da će Alfa kompjuer d.o.o. taj iznos isplatiti na transakcijski račun Alfa kompjuer usluge d.o.o. Sud je prihvatio kao vjerodostojan ugovor o cesiji jer su ga potpisale sve stranke, te su na njemu kao potpisnici naznačeni Dražen Popović, Vlado Stepinac, Vinko Lakoš, kao i predstavnik Alfa kompjuer usluge d.o.o. Tuženici niti ne tvrde da bi ti potpisi bili krivotvoreni, te ne predlažu dokaze iz kojih bi proizlazili da ove osobe nisu potpisale ugovor o cesiji (primjerice grafološko vještačenje).

51. Iz nalaza i mišljenja vještaka Ručević vještačenja d.o.o. proizlazi da je s računa Alfa kompjuer d.o.o. na račun Alfa kompjuer usluge d.o.o. u razdoblju od 14. travnja 2009. do 14. svibnja 2009. prenesen ukupan iznos od 3.732.142,81 kn. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi i kako je na ime dobiti za razdoblje od 2005. do 2008. godine članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu isplaćen iznos od ukupno 1.792.375,21 kn, dok je ukupna dobit za razdoblje od 2005. do 2008. godine iznosila 4.910.105,00 kn, odnosno preostalo je neisplaćene dobiti od 3.117.729,79 kn.

52. Uzimajući u obzir da su članovi društva Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš ustupili Alfa kompjuer usluge d.o.o. tražbinu po osnovi neisplaćene dobiti u iznosu od 1.409.931,21 kn, a da je u razdoblju od 14. travnja 2009. pa do zaključno 14. svibnja 2009. Alfa kompjuer d.o.o. platio društvu Alfa kompjuer usluge d.o.o. iznos od ukupno 3.732.142,81 kn, sud je utvrdio da se ta uplata, između ostalog, odnosi i na iznos od 1.409.931,21 kn, koju tražbinu po osnovi dobiti su članovi društva Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš prenijeli društvu Alfa kompjuer usluge d.o.o. U slučaju da skupština društva nije donijela odluku o isplati i iznosa od 1.409.931,21 kn na ime dobiti i zadržane dobiti za razdoblje od 2005. do 2008. godine, tada bi bilo nelogično i neuvjerljivo da članovi društva ustupaju tražbinu s osnove neisplaćene dobiti u točno određenom novčanom iznosu društvu Alfa kompjuer usluge d.o.o. jer su upravo članovi društva Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš činili skupštinu društva koja je donosila odluku o upotrebi dobiti. Stoga, sud

53. S obzirom na to da udio tužitelja u temeljnom kapitalu društva iznosi 25%, to tužiteljev udio u predmetnoj neto dobiti (1.409.931,21 kn) iznosi 352.482,80 kn (46.782,51 eura).

54. Iz nalaza i mišljenja vještaka i očitovanja vještaka na ročištu od 23. travnja 2024. proizlazi da zatezne kamate na tražbinu dobiti u iznosu od 46.782,51 eura obračunate od 5. svibnja 2009. do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 5. veljače 2010. iznose 4.970,45 eura.

55. Vještak je u nalazu i mišljenju naveo i kako je ukupan iznos koji je s računa Alfa kompjuer d.o.o. prenesen na račun Alfa kompjuer usluge d.o.o. u razdoblju od 14. travnja 2009. do 14. svibnja 2009. 3.732.142,81 kn, da je ukupna dobit društva u razdoblju od 2005. do 2008. godine 4.910.105,00 kn, da je Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu isplaćena dobit za razdoblje od 2005. do 2008. godine u iznosu od 1.792.375,21 kn, pa da ostaje neisplaćena dobit u iznosu od 3.117.729,79 kn pa da je moguće da je u uplati Alfa kompjuer usluge d.o.o. od 3.732.142,81 kn

prenesen osim iznos dobiti iz ugovora o cesiji od 1.409.931,21 kn i preostali iznos neisplaćene dobiti od 1.707.798,58 kn (3.117.729,79 kn – 1.409.931,21 kn). Prema tome, vještak navodi samo kao mogućnost da je društvu Alfa kompjuer usluge d.o.o. isplaćena i daljnja dobit u iznosu od 1.707.798,58 kn. Međutim, ne postoje nikakve isprave iz kojih bi proizlazili da se ta uplata također stvarno odnosi na isplatu dobiti, već vještak samo navodi da takva mogućnost postoji. Stoga, na temelju nalaza i mišljenja vještaka i ostalih izvedenih dokaza ne može se na potrebnoj razini izvjesnosti utvrditi da bi skupština društva donijela odluku o isplati i daljnje dobiti u iznosu od 1.707.798,58 kn, a teret dokazivanja te činjenice je na tužitelju sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a.

56. Iz odluke o prijedlogu raspodjele dobiti od 13. veljače 2009. proizlazi da je to odluka direktora Alfa Kompjuer d.o.o. kojom utvrđuje da dobit za 2008. godinu iznosi 2.794.654,94 kn, te da se privremeno raspoređuje na konto zadržane dobiti, a koja će se isplatiti članovima društva. To nije odluka skupštine društva o isplati dobiti u smislu odredbe čl. 441. st. 1. t. 1. ZTD-a, već samo prijedlog uprave društva o raspodjeli dobiti. Niti iz te odluke se ne može na razini izvjesnosti utvrditi da je društvo isplatilo Alfa kompjuer usluge i daljnu dobit od 1.707.798,58 eura, odnosno da je skupština donijela odluku i o isplati dobiti u tom iznosu članovima društva.

57. Sijedom svega navedenog, tužiteljeva tražbina po osnovi isplate dobiti iznosi ukupno 156.839,27 eura, od čega:

- po osnovi dobiti za 2001. godinu glavnica 30.543,39 eura i zatezne kamate 421,74 eura,
 - po osnovi dobiti za 2004. godinu glavnica 8.216,76 eura i zatezne kamate 113,46 eura,
 - po osnovi dobiti za razdoblje od 2005. do 2008. godine prema dobiti koja je isplaćena članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu glavnica 59.472,27 eura i zatezne kamate 6.318,69 eura,
 - po osnovi dobiti za razdoblje od 2005. do 2008. godine prema dobiti koja je isplaćena Alfa kompjuer usluge d.o.o. na temelju ugovora o cesiji 30042009/1 glavnica 46.782,51 eura i zatezne kamate 4.970,45 eura,
- što sveukupno iznosi 156.839,27 eura.

58. Vještak je na ročištu obrazložio kako je iz izvadaka o stanju i prometu na računu zaključio da je društvo isplatilo dobit svojim članovima. Obrazložio je kako je iz izvadaka o prometu po računu Alfa kompjuer d.o.o. otvorenog u Centar banci d.d. vidljivo da je društvo 22. travnja 2009. u tri odvojene isplate po 1.100.000,00 kn svaka s opisom plaćanja "isplata dobiti" obavilo isplatu dobiti na tri različita računa. Obrazložio je i kako je 4. svibnja 2009. na ime poreza i prireza na dohodak od kapitala u tri odvojene isplate, svaka po 74.477,27 kn plaćen porez na dohodak od kapitala i pripadajući porez pa se te tri isplate poreza i prireza i udjela u dobiti odnose na isplate osnivačima društva Alfa kompjuer d.o.o. Vještak je obrazložio i kako su 28. travnja 2009. evidentirane dvije isplate po osnovi dobiti u iznosu od 489.301,65 kn svaka, a ujedno su evidentirane i tri uplate poreza i prireza na dohodak od kapitala u iznosu od 111.369,95 kn, kao i da u izvacima postoje još tri isplate u iznosu od 217.889,42 kn svaka, s opisom plaćanja "isplata Z.D."

59. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje u dijelu koji se odnosi na iznose dobiti koji su isplaćeni članovima društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu u

iznosu od 4.942.328,09 kn, kao i iznos dobiti koji je isplaćen Alfa kompjuter usluge d.o.o. na temelju ugovora o cesiji broj 30042009-1 u iznosu od 1.409.931,21 kn. Nalaz i mišljenje izrađen je stručno i argumentirano te je vještak jasno obrazložio kako je utvrdio da je društvo isplatilo navedene iznose dobiti.

60. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje i dijelu kojim je vještak naveo da je moguće da se u plaćanju društvu Alfa Kompjuter usluge d.o.o. od 3.117.729,79 kn nalazi pored iznosa dobiti iz ugovora o cesiji od 1.409.931,21 kn i daljnji iznos dobiti u iznosu od 1.707.798,58 kn. Međutim, kako je već obrazloženo, vještak to navodi samo kao mogućnost, a postojanje samo mogućnosti da je Alfa kompjuter usluge d.o.o. isplaćena i daljnja dobit u iznosu od 1.707.798,58 kn nije dostatno da bi se na razini izvjesnosti utvrdilo kako je društvo u tom iznosu zaista isplatilo dobiti društvu Alfa kompjuter usluge d.o.o., kao niti da je skupština društva zaista donijela odluku o isplati dobiti članovima društva u tom iznosu. Dakle, sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka da takva mogućnost postoji, ali postojanje mogućnosti nije dovoljno za utvrđenje da je skupština društva zaista donijela odluku o isplati dobiti u tom iznosu članovima društva. U spisu se nalazi samo ugovor o cesiji broj 30042009-1 od 30. travnja 2009. iz kojeg proizlazi da su članovi društva Dražen Popović, Vlado Stepinac i Vinko Lakoš ustupili Alfa kompjuter usluge d.o.o. svoju tražbinu neisplaćene dobiti u iznosu od 1.409.931,21 kn. Ne postoji nikakav ugovor o cesiji kojim bi članovi društva ustupili Alfa kompjuter usluge d.o.o. i tražbinu od 1.707.798,58 kn.

61. Sud je na ročištu od 31. siječnja 2022. na prijedlog tužitelja pozvao tuženika dostaviti ugovore o cesiji, Ugovore o asignaciji, Ugovore o preuzimanju duga i druge slične pravne poslove koji su predstavljale temelj isplata sa računa društva Alfa kompjuter d.o.o. u Raiffeisenbank Austria, Zagrebačkoj banci i centar banci na račune Dražena Popovića, Vlade Stepinca, Vinka Lakoša i Alfa kompjuter usluge d.o.o., i to temelje svih isplata Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakušu na ime isplate dobiti i isplate iz zadržane dobiti u sveukupnom iznosu od 4.942.328,09 kn, te temelje svih isplata društvu Alfa kompjuter usluge d.o.o. u sveukupnom iznosu od 3.732.142,81 kn. Sud je pozvao tuženika dostaviti i odluke članova društva Alfa kompjuter d.o.o. o zadržavanju dobiti za godine 1997. do 2008. kao i odluke članova društva Alfa kompjuter d.o.o. o isplati dobiti i isplati iz zadržane dobiti iz 2009. godine.

62. Prema tome, pogrešno tužitelj u podnesku od 6. studenog 2023. smatra da sud o tom njegovom prijedlogu nije odlučio.

63. Odredbom čl. 233. st. 5. ZPP-a propisano je da će sud, s obzirom na sve okolnosti, po svom uvjerenju cijeniti od kakva je značenja što stranka koja drži ispravu neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese ispravu ili protivno uvjerenju suda poriče da se isprava kod nje nalazi.

64. Tuženik je u podnesku od 4. ožujka 2022. naveo da se sva zatražena dokumentacija iz raspravnog rješenja od 31. siječnja 2022. odnosi na razdoblje prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom te tuženik tu dokumentaciju nema u svojem posjedu.

65. Uzimajući u obzir da je tuženikov zastupnik po zakonu stečajni upravitelj koji je tijelo stečajnog postupka, da se isprave odnose na razdoblje prije otvaranja

stečajnog postupka i da stečajni upravitelj može imati samo onu dokumentaciju koja mu je predana, to ne postoje nikakve okolnosti iz kojih bi proizlazilo da stečajni upravitelj ima u posjedu zatražene isprave i da ih je odbio predati sudu. Stoga, iz okolnosti što tuženik nije podnio isprave prema rješenju suda ne može se zaključiti da bi to bilo iz razloga što pokušava spriječiti dokazivanje činjenica, već su uvjerljivi navodi tuženika da stečajni upravitelj nema tu dokumentaciju u posjedu jer ta dokumentacija potječe iz razdoblja prije otvaranja stečajnog postupka i nije mu predana.

66. U odnosu na dio nalaza i mišljenja vještaka u kojem vještak "implicitno" izvodi zaključak o isplati dobiti za razdoblje od 1997. do 2000. godine, sud je prihvatio sam matematički izračun vještaka. Ali, kako je već obrazloženo, samo na temelju podataka iz financijskih izvješća i navedenim implicitnim zaključcima vještaka iz tih izvješća ne može se na potrebnoj razini izvjesnosti utvrditi da je skupština društva zaista donijela odluku o isplati dobiti članovima društva za razdoblje od 1997. do 2000. godine te u kojim iznosima. Vještak u osnovnom nalazu i mišljenju ujedno navodi kako u financijskim izvješćima postoje diskrepancije u evidentiranju zadržane dobiti i dobiti te da se na temelju dostupne dokumentacije ne može očitovati na koji način i na temelju čega je došlo do navedene značajne diskrepancije, osim što se može pretpostaviti da je to uslijed činjenice da za ranija razdoblja nisu na ispravan način u poslovnim knjigama i u financijskim izvještajima iskazivani iznosi zadržane dobiti. Vještak je "implicitnim" zaključkom na temelju financijskih izvješća kako je za razdoblje od 1997. do 2000. godine ispaćena dobit članovima društva zapravo dao svoju ocjenu isprava – financijskih izvješća, što je zadatak suda sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, a ne zadatak sudskog vještaka.

67. U odnosu na izračun zateznih kamata sud je prihvatio matematički izračun vještaka, ali kako je već obrazloženo, zatezne kamate ne teku od 1. svibnja za dobit prethodne godine, već od 5. svibnja 2009. jer tužitelj nije dokazao da bi tražbina dospjela prije toga dana.

68. Nije osnovan umješačev prigovor nedostatka pasivne legitimacije. Suprotno navodima tuženika i umješača, ostali članovi društva nisu pasivno legitimirani za isplatu dobiti tužitelju, već je pasivno legitimirano društvu sukladno odredbi čl. 406. st. 1. ZTD-a i čl. 441. st. 1. ZTD-a. Ako je skupština donijela odluku o isplati dobiti članovima društva, tada tu dobit svakom članu isplaćuje društvo, pa je stoga tuženik pasivno legitimiran za isplatu dobiti tužitelju. Nije odlučno to što je društvo isplatilo Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu i onaj dio dobiti koji pripada tužitelju. Time nije prestala obveza društva isplatiti dobiti i tužitelju.

69. Sud je odbio tužiteljev prijedlog za saslušanjem tužitelja jer nije bio važan za odluku. Tužitelj je predložio izvođenje tog dokaza na okolnost pribavljanja dokumentacije, a iskazivanjem o toj okolnosti ne bi se utvrdile odlučne činjenice o tome koje odluke o upotrebi dobiti je donijela skupština društva. Sud je odbio tužiteljev prijedlog za priklop spisa P-2841/06 jer nije bio potreban za odluku. Tužitelj je predložio taj dokaz radi uvida u vještačenje koje je izveo R.T. Magić u tom postupku, što nije potrebno za donošenje odluke. Radi se o dokazu koji je izveden u drugom sudskom postupku te je sud u o ovom postupku izveo dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke Ručević vještačenja d.o.o. Nije potrebno izvođenje dokaza priklopom spisa radi uvida u vještačenje izvedeno u nekom drugom postupku

kada je sud u ovom postupku izveo vještačenje te je vještak odgovorio na sva pitanja i primjedbe stranaka. Osim toga, dokaz vještačenjem iz nekog drugog postupka ne može se koristiti u ovom postupku, osim ako bi sve stranke bile suglasne da se u ovom postupku koriste dokazi izvedeni u nekom drugom postupku umjesto neposrednog izvođenja dokaza. Sud je odbio tužiteljev prijedlog za priklopom spisa P-1796/21 jer nije bio potreban za odluku. Tužitelj ne navodi u koje bi to isprave iz spisa P-1796/21 trebalo izvršiti uvid, a da se te isprave već ne nalaze i u ovom spisu P-1519/21. Sam tužitelj navodi da je vršio preslike dokumentacije iz tog spisa i dostavio ju u ovom spisu.

70. Tužitelj je u ovom postupku dostavio nalaz i mišljenje R.T. Magić d.o.o. s prilogima iz postupka P-2841/06 pa tim više nije potreban priklop spisa P-2841/06. Iz tog nalaza i mišljenja, osim što se radi o dokazu izvedenom u drugom sudskom postupku, ne mogu se utvrditi odlučne činjenice jer je iz njega vidljivo kako je to vještačenje određeno radi utvrđivanja tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja u vrijeme isključenja tužitelja iz društva tuženika. Pravomoćnom presudom P-2841/06 kojom su sud i stranke vezani odlučeno je da isplaćeni iznos naknade poslovnog udjela od 619.885,00 kn na temelju odluke skupštine tuženika od 29. listopada 1998. ne predstavlja u cijelosti naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja, već je tuženik na ime naknade poslovnog udjela zbog isključenja iz društva dužan platiti tužitelju i daljnji iznos od 616.225,61 kn. Dakle, radi utvrđivanja te činjenice nije potreban nalaz i mišljenje R.T. Magić d.o.o., dok u pogledu utvrđivanja je li skupština društva tuženika donijela odluku o isplati dobiti članovima društva i je li društvo isplatilo dobit članovima društva, nalaz i mišljenje R.T. Magić d.o.o. nije važan jer to vještačenje nije izvedeno radi utvrđivanja te činjenice.

71. U odnosu na tuženikov prigovor zastare valja istaknuti da potraživanje po osnovi isplate dobiti zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina iz članka 371. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje: ZOO), s obzirom na to da posebnim odredbama nije propisan drugi rok.

72. Tužitelj je podnio tužbu 18. prosinca 2002. i u tužbi je potraživao isplatu dobiti za razdoblje od 1997. do 2001. godine pa u tom dijelu nije nastupila zastara jer je tužba podnesena prije proteka općeg zastarnog roka. Pri tome, kako je već obrazloženo, ne postoji tužiteljeva tražbina po osnovi dobiti za razdoblje od 1997. do 2000. godine.

73. Podneskom od 8. srpnja 2009. tužitelj je postavio i zahtjev za isplatu dobiti za razdoblje od 2002. do 2008. Dakle, tužbeni zahtjev u odnosu na potraživanje za razdoblje od 2002. do 2008. godine istaknut je tek podneskom od 8. srpnja 2009., a sukladno čl. 191. st. 1. ZPP taj podnesak predstavlja preinaku tužbe što znači da se u pogledu tog novog zahtjeva parnica smatra pokrenuta onda kad je taj novi zahtjev istaknut te se građansko-pravne posljedice novog zahtjeva (prema tome i prekid zastare) prosuđuju prema vremenu njegovog podnošenja. Međutim, prigovor zastare je i u ovom dijelu neosnovan jer tužiteljeva tražbina nije dospjela 1. svibnja svake godine za dobit prethodne godine, jer tražbina dopijeva u skladu s odlukom skupštine društva o isplati dobiti članovima, a niti jedna stranka nije dokazala da bi tražbina dospjela prije 4. svibnja 2009., kada je ta dobit stvarno isplaćena članovima

društva Draženu Popoviću, Vladi Stepincu i Vinku Lakošu pa nije protekao opći zastarni rok.

74. Slijedim svega navedenog, postoji tužiteljeva tražbina u iznosu od 156.839,27 eura kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a ne postoji tužiteljeva tražbina u iznosu od 417.479,40 eura.

75. Odredbom čl. 28. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 70/19 – dalje: ZIDZPP/19) izmijenjena je odredba čl. 154. ZPP-a, između ostalog i čl. 154. st. 2. na način da sada glasi: Ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

76. Odredba čl. 28. ZIDZPP/19 primjenjuje se u ovom postupku sukladno odredbi čl. 117. st. 3. ZIDZPP/19.

77. Tužitelj je u podnesku od 23. travnja 2024. djelomično povukao tužbu, odnosno smanjio tužbeni zahtjev za iznos od 31.118,45 eura i postavio konačni tužbeni zahtjev za utvrđenje tražbine u iznosu od 574.318,67 eura. Međutim, to djelomično povlačenje tužbe je učinio nakon provedenog vještačenja u ovom postupku, odnosno uskladio je tužbeni zahtjev s provedenim vještačenjem. Stoga, ovdje se radi o situaciji da se sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, kako je izmijenjena odredbom čl. 28. ZIDZPP/19, uspjeh stranaka u parnici određuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, a djelomično povlačenje tužbe radi usklađenja iznosa u tužbenom zahtjevu s provedenim vještačenjem se ne uzima u obzir.

78. Tužitelj je uspio u parnici s iznosom od 156.839,27 eura, a izgubio parnicu za iznos od 417.479,40 eura. U tijeku postupka, presudom P-1949/13 od 29. listopada 2014. tužitelj je pravomoćno izgubio parnicu i za iznos od 845.500,97 kn, što sada iznosi 112.217,26 eura.

79. Stoga, za razdoblje do donošenja presude 29. listopada 2014. tužitelj je uspio u parnici s iznosom od 156.839,27 eura, a izgubio parnicu za iznos od 417.479,40 eura i iznos od 112.217,26 eura (ukupna vrijednost predmeta spora je 686.535,93 eura) pa je uspjeh tužitelja 22,84%, a uspjeh tuženika 77,16%. Za razdoblje nakon donošenja presude 29. listopada 2014. tužitelj je uspio u parnici za iznos od 156.839,27 eura, a izgubio parnicu za iznos od 417.479,40 eura (ukupna vrijednost predmeta spora je 574.318,67 eura) pa je uspjeh tužitelja u tom stadiju postupka 27,31%, a uspjeh tuženika je 72,69%.

80. Tužitelj je sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a kako je izmijenjena odredbom čl. 28. ZIDZPP/19 dužan nadoknaditi tuženiku i umješaću na strani

tuženika parnične troškove za radnje do 29. listopada 2014. u omjeru od 54,32% (77,16% - 22,84%), a za radnje nakon 29. listopada 2014. u omjeru od 45,38% (72,69%-27,31%).

81. Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tuženiku i umješraču su uzeti u obzir samo troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

82. Prema Tbr. 52. t. 4. Tarife sud primjenjuje tarifu koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o troškovima postupka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske Rev-562/2024 od 7. svibnja 2024.).

83. O troškovima postupka odlučeno je u granicama postavljenog zahtjeva, kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a.

84. Tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.988,00 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, podneska od 1. lipnja 2003. u iznosu od 50,00 eura prema Tbr. 8. t. 4. Tarife, ročišta od 15. travnja 2003. i 5. lipnja 2003. u iznosu od 994,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročište od 1. rujna 2009. u iznosu od 3.107,00 eura prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročište od 30. studenog 2009. u iznosu od 6.214,00 eura prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, za podnesak od 23. siječnja 2009. u iznosu od 6.214,00 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, ročišta od 15. veljače 2013. u iznosu od 100,00 eura prema Tbr. 9. t. 5. Tarife, ročišta od 29. listopada 2014. na kojem je objavljena presuda u iznosu od 100,00 eura prema Tbr. 9. t. 3. Tarife, što u ovom stadiju podneska ukupno iznosi 19.761,00 eura i uvećano za PDV (25%) prema Tbr. 46. Tarife od 4.940,25 eura iznosi 24.701,25 eura. Sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a tuženiku u ovom stadiju postupka pripada trošak u omjeru od 54,32% pa mu pripadaju troškovi u iznosu od 13.417,71 eura.

85. Tuženiku su priznati troškovi ročišta od 31. siječnja 2022., 2. lipnja 2022., 19. prosinca 2023. i 23. travnja 2024. u iznosu od 8.640,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, za ročište od 15. rujna 2022. u iznosu od 4.320,00 eura prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za sastav revizije protiv presude PŽ-1481/15 u iznosu od 6.480,00 eura prema Tbr. 10. t. 5. Tarife, što u ovom stadiju postupka iznosi 45.360,00 eura i uvećano za PDV (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 11.340,00 eura i trošak sudske pristojbe na reviziju u iznosu od 1.327,23 eura ukupno iznosi 58.027,23 eura. Sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a tuženiku u ovom stadiju postupka pripadaju troškovi u omjeru od 45,38% što iznosi 26.332,75 eura.

86. Ukupno su tuženiku priznati parnični troškovi u iznosu od 39.750,46 eura (13.417,71 eura + 26.332,75 eura).

87. Umješraču su priznati troškovi sastava podnesaka od 29. listopada 2021., 10. studenog 2023. i 2. travnja 2024. u iznosu od 8.640,00 eura za svaki podnesak prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, za podneske od 19. siječnja 2022., 16. svibnja 2022., 18. kolovoza 2022., 7. prosinca 2023. i 30. travnja 2023. u iznosu od 50,00 eura za svaki

podnesak prema Tbr. 8. t. 4. Tarife, za ročište od 17. studenog 2021. u iznosu od 100,00 eura prema Tbr. 9. t. 5. Tarife, za ročišta od 31. siječnja 2022., 2. lipnja 2022., 19. prosinca 2023., 23. travnja 2024. i 6. svibnja 2024. u iznosu od 8.640,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, za ročišta od 7. ožujka 2022. i 15. rujna 2022. u iznosu od 4.320,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima, što ukupno iznosi 78.110,00 eura i uvećano za PDV (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 19.527,50 eura ukupno iznosi 97.637,50 eura. Sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a umješaču pripadaju troškovi postupka u omjeru od 45,38% što iznosi 44.307,89 eura.

88. Tuženiku nije priznat trošak ročišta od 12. listopada 2009. jer iz zapisnika s tog ročišta (list 127 spisa) proizlazi da punomoćnik tuženika nije bio prisutan na tom ročištu pa mu nije nastao trošak zastupanja na ročištu.

89. Tuženiku nije priznat trošak ročišta od 28. lipnja 2010. jer iz zapisnika s tog ročišta (list 140 spisa) proizlazi da je tuženika na tom ročištu zastupa stečajni upravitelj kao zastupnik po zakonu, a nije ga zastupao punomoćnik odvjetnik pa tuženiku nije nastao trošak zastupanja po punomoćniku na ovom ročištu.

90. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 10. prosinca 2010. jer iz tog podneska (list 154 spisa) proizlazi da ga je podnio tuženik zastupan po stečajnom upravitelju, koji je zastupnik po zakonu tuženika. Stoga se ne radi o trošku zastupanja po punomoćniku odvjetniku.

91. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 11. travnja 2011. jer iz tog podneska (list 153 spisa) proizlazi da ga je također podnio tuženik zastupan po stečajnom upravitelju koji je zastupnik po zakonu tuženika. Stoga se ne radi o trošku zastupanja po punomoćniku odvjetniku.

92. Tuženiku nije priznat trošak ročišta od 6. prosinca 2011. jer iz zapisnika s tog ročišta (list 160 spisa) proizlazi da je tuženika na tom ročištu zastupao stečajni upravitelj, koji je zastupnik po zakonu tuženika. Stoga se ne radi o trošku zastupanja po punomoćniku odvjetniku.

93. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 12. lipnja 2014. jer iz tog podneska (list 180 spisa) proizlazi da ga je podnio tuženik zastupan po stečajnom upravitelju koji je zastupnik po zakonu tuženika. Stoga se ne radi o trošku zastupanja po punomoćniku odvjetniku.

94. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 26. rujna 2014. jer iz tog podneska (list 183 spisa) proizlazi da ga je podnio tuženik zastupan po stečajnom upravitelju koji je zastupnik po zakonu tuženika. Stoga se ne radi o trošku zastupanja po punomoćniku odvjetniku.

95. Tuženiku nije priznat trošak žalbe protiv presude P-1949/13 od 29. listopada 2014. i sudske pristojbe na žalbu protiv presude jer je ta žalba odbijena kao neosnovana presudom Visokog trgovačkog suda PŽ-1481/15 pa tuženik s tom žalbom nije uspio.

96. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 11. kolovoza 2023. jer iz spisa proizlazi da tog dana nije podnio podnesak u ovom predmetu.

97. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 28. ožujka 2024. jer nije bio potreban radi vođenja parnice budući da njime ponavlja ranije navode tijekom postupka i ne iznosi nove odlučne okolnosti.

98. Tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer iz spisa proizlazi da tu pristojbu nije platio, niti je doneseno rješenje o pristojbi kojim bi mu bilo naloženo platiti tu pristojbu.

99. Umješaču nije priznat trošak podneska od 22. prosinca 2022. jer nije bio potreban radi vođenja parnice s obzirom na to da njime ne iznosi nikakve odlučne okolnosti.

100. Umješaču nije priznat trošak podneska od 15. travnja 2024. jer nije bio potreban radi vođenja parnice budući da njime ponavlja ranije navode i ne iznosi nikakve nove odlučne okolnosti.

Zagreb, 20. lipnja 2024.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

tužitelju po punomoćniku
tuženiku po punomoćniku
umješaču po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30869-55f3e**

Kontrolni broj: **05e49-eab5e-fbce0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.